

Sóley Mikkelsen:

– Betra liðið vann

SVEINUR TRÓNDARSON

Lagið á strandakvinnum var ekki gott eftir steypafinaluna móti VÍF og það var ekki úttan orsök heldur. Í byrjuninni sá allt so ljóst út, men smátt um smátt datt allt sundur og einu lötuna vóru nær aftanfyri við átta málum.

Men kortini var munurinn bert eittans mál, tá dysturinn var av, og so stínga spurningarnir seg upp. Hvat kundi ein gjört öðrvísi? Ella var útvisingin í endanum av fyrra hálvleiki orsökinn til tapið?

– Vit satsaðu ov nógv og tveittu tiskil ov nógvart burtur í álopinum. Tað var orsökinn til at vit ikki fingi nakað skipað álop í øðrum hálvleiki, heldur Sóley Mikkelsen.

Og tað ber illa til at siga at hon er langt av leið, tí fyrstu 18 minuttirnar av

seinna hálvleiki fingi strandakvinnur tvey mál, og tvey vóru bæði uppá brotskast.

Men hvør var orsökinn til at tit ikki fingi spælið at hanga saman, nervar kanska?

– Eg hevði nógvir nervar og tað spælið sjálvandi inn. Eg eri ikki nøgd við min innsats í dystinum. Eg var ikki nóg troytt eftir dystin og eg fólði, at eg hevði gjørt ov lítið, sigur Sóley.

Var tað kanska útvisingin, sum gjörði at tit púra mistu fótastíð í seinna hálvleiki?

– Nei, tað haldi eg ikki vit kunnu siga. Tað er sjálvandi keðiligt tá slíkt hendir, men eg haldi at tað er skeiðt at siga, at tað var útvisingin, sum gjörði tað. Karin gjörði tað hon kundi og eg haldi ikki, at hon stóð so illa, hóast onkrir bóltar fóru inn, sum hon átti at tikið, men soleiðis er tað alitið. Óluva

Kvinnurnar hjá VÍF hava nú endaliga staðfest, at tað ikki bara eru mennirnir í Vestmanna, sum duga at spæla handbólt
Myndir: Álvur Haraldsen

byrjaði væl og hennara partur lá so sanniliga ikki eftir, sigur Sóley Mikkelsen.

Var útvisingin røtt?

– Eg veit ikki, tí eg sá ikki hvat hendi. Eg havi ikki hugt eftir bandupptøku av dystinum enn, so eg dugi ikki at siga um tað var rætt ella skeiðt. Eftir dystin tósði eg við ein dómara, sum hevði sæð hendingna og hann segði, at hann eisini hevði givið henni reytt kort, so tað má verða í lagi.

– Men til stuttleika kann eg siga, at eg havi upplivað at verða dómð fyrri álopsteil í eini líknandi støðu, sum hesi. Eg var á veg fram eftir og vendi ryggin móti málmanninum tá vit rendu saman. So tað er ymiskt hvussu dómarnir døma slíkt, sigur Sóley Mikkelsen.

Men hóast tað er keðiligt

at tapa, so er Sóley ikki bangin fyrri at viðganga, at hovuðorsøkin til tapið var, at VÍF-liðið var betri enn StÍF var leygardagin.

– Tær vóru betra liðið og tí vunnu tær, sigur Sóley Mikkelsen.

Onkur hevur sett spurnartekin við um ikki tað hevur ávirkan, at venjarin Jóhan Danielsen ikki var á beinkinum henda dagin, men tað heldur Sóley ikki.

– Eg haldi ikki at Jóhan hevði gjørt tað öðrvísi enn Jústinus gjörði. Hann kennir okkum og hevur verið við onkrar dystir hjá okkum, og tá hava vit staðið okkum væl. Eg haldi at Jústinus kom væl frá uppgávuni, og eg haldi avgjört ikki, at tað var hansara feilur, at vit taptu, sigur Sóley Mikkelsen at enda.

Leygardagin 6. februar 1998 – steypafinala hjá kvinnum

VÍF-StÍF

21 – 20

(11 – 10)

Ioana Rapa	7	(9)10	Sóley Mikkelsen
Angelie Jógvansdóttir	4	3	Paula B. Jacobsen
Jacklin Durhuus	3	2	Alis Høghamar
Óluva Poulsen	2	2	Eyðleyg Mikkelsen
Laila Friis	1	2	Hanna Thorleifsson
Nikolina Joensen	1	1	Björg Mikkelsen
Fríða Johannessen	1	1	
Randi Kúrberg	1		
Andrea Nielsen	1		

2	Ávaringar	2
3	Útvisingar	1
0	Diskvalifikatió/Burturvising	1

Dómarar úr Neistanum:

Hugo Lykke Larsen & Jákup Sverri Kass

Randi Kúrberg:

Hatta kom væl við

EMIL L. JACOBSEN

– Hatta var ótrúliga stuttligt og vit høvdu eisini harðliga brúk fyri hasum úrslitinum.

Tað sigur Randi Kúrberg, sum í ár hevur spælt á strikuni hjá VÍF, eftir at hon í fjór bleiv føroyameistari sum málverji hjá Kyndli.

– Tað liggur ein stórir innsatsur aftanfyri, tí vit hava vant sera nógv, og nú vit høvdu tapt so nógvir dystir beint áðrenn, hevði tað stóran týðning at vinna, eins og sigurin á Neistanum í hálffinaluni kom sera væl við, sigur sterka strikan hjá VÍF.

– Málið vit fingi í endanum av fyrra hálvleiki til 11-10 hevði stóran týðning, og vit vistu, at teir fyrstu tiggju minuttirnar av seinna hálvleiki fóru at hava ótrúliga nógv at siga, sigur Randi Kúrberg, sum heldur, at hennara lið sum heild hevði størri „geist“.

– Vit vistu, at tær vóru blivnar eitt sindur kløkkar av reyða kortinum, sum málverjin hjá teimum fekk, og tað vildu vit útnýttja, áðrenn tær rættiliga komu sær yvir skelkin.

Og sigast má, at tað eisini eydnaðist væl, tí VÍF tók seg upp á 19-11. Men so

steðgaðu tær upp.

– Rutinan á liðnum var stutt og greitt ikki nóg stór til, at vit kuadu halda muninum, og tá tær so tóku loanu og seinni eisini Jacklin úr spælinum, fáa vit trupuleikar. Eg eri ein av teimum eldru á liðnum, men eg eri inni á strikuni og kann tí ikki rópa so nógv, sigur Randi um tann partin av dystinum, har StÍF hótti við at strúka avstað við sigrinum.

Men javnleikur var tað nærmasta. StÍF kom, og VÍF slapp við skrekkinum.